

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nagyszénás Településszolgálatási Nonprofit Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „podmiot[u] prawa publicznego”, o którym mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, obejmuje spółkę handlową posiadaną w 100 % przez jednostkę samorządu lokalnego na szczeblu gminy?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, czy można uznać, że ta spółka handlowa wykonuje jako organ władzy publicznej zadania, które obowiązkowo powinny być realizowane przez jednostkę samorządu lokalnego na szczeblu gminy, ale których wykonanie jednostka ta powierza wspomnianej spółce?
- 3) Jeżeli na którekolwiek z dwóch powyższych pytań zostanie udzielona odpowiedź przecząca, czy można uznać, że kwota wypłacona przez jednostkę samorządu lokalnego na szczeblu gminy spółce handlowej za wykonywanie zadań stanowi wynagrodzenie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 2 lutego 2017 r. w sprawie T-29/15
International Management Group/Komisja wniesione w dniu 11 kwietnia 2017 r. przez International
Management Group**

(Sprawa C-183/17 P)

(2017/C 221/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: International Management Group (przedstawiciel: L. Levi, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- w rezultacie,
 - stwierdzenie nieważności zmienionego załącznika do decyzji wykonawczej Komisji z dnia 7 listopada 2013 r. dotyczącej finansowanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej rocznego programu działań na rok 2013 na rzecz Mjanmy/Birmy⁽¹⁾ przyjętego w dniu 16 grudnia 2014 r.; oraz
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w tym kosztami poniesionymi w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty:

- 1) Naruszenie obowiązku uzasadnienia – Naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadnienia – Wypaczenie informacji zawartych w aktach sprawy
- 2) Naruszenie rozporządzenia finansowego z 2002 r.⁽²⁾ oraz rozporządzenia finansowego z 2012 r.⁽³⁾ – Naruszenie rozporządzenia Komisji⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia delegowanego Komisji⁽⁵⁾ – Naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadnienia – Wypaczenie informacji zawartych w aktach sprawy
- 3) Naruszenie zasady należytego zarządzania finansami – Naruszenie obowiązku uzasadnienia – Naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadnienia – Naruszenie rozporządzenia finansowego z 2012 r. (art. 61 ust. 1 oraz art. 60 ust. 2)

4) Naruszenie zasady dobrej administracji – Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym

Wnoszący odwołanie kwestionuje również decyzję oddalającą jego wniosek o sporządzenie sprawozdania OLAF.

⁽¹⁾ C(2013) 7682 final.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z późniejszymi zmianami (Dz.U. 2002, L 248, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z późniejszymi zmianami (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy)
w dniu 12 kwietnia 2017 r. – flightright GmbH/Iberia Express SA**

(Sprawa C-186/17)

(2017/C 221/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: flightright GmbH

Strona pozwana: Iberia Express SA

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽¹⁾ może przysługiwać również wówczas, gdy pasażer z powodu stosunkowo małego opóźnienia przylotu nie zdąży na lot łączony, co powoduje opóźnienie w miejscu przeznaczenia wynoszące przynajmniej trzy godziny, oba loty zostały jednak wykonane przez różnych przewoźników lotniczych, a rezerwacja odbyła się przy pomocy organizatora wycieczek, który dokonał jej dla całej podróży lotniczej u innych linii lotniczych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hiszpania) w dniu 12 kwietnia 2017 r. – Lu Zheng/Ministerio de Economía y Competitividad

(Sprawa C-190/17)

(2017/C 221/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lu Zheng

Strona pozwana: Ministerio de Economía y Competitividad